ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง พูดดีมีชัย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ไพเราะ เสนาะเสียง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง เรื่องเล่าจากประสบการณ์
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

มารยาทในการพูด

มนุษย์จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ ทักษะหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร คือ การพูด ซึ่งมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต และสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงจำเป็นต้องอาศัยจรรยามารยาทและคุณธรรมในการพูด การพูดโดยมีจรรยามารยาทและคุณธรรมในการพูด จึงเป็นการจรรโลงสังคมได้อีกทางหนึ่ง

มารยาทในการพูด หมายถึง ผู้พูดที่มีกิริยาวาจาเรียบร้อย ท่าทางสง่างาม อ่อนโยนสุภาพ หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ใช้ท่าทางประกอบคำพูดให้มากจนเกินไป ย่อมช่วยเสริมสร้างให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือเลื่อมใสผู้พูดได้เป็นอันมาก

มารยาทในการพูดที่ดี มีดังนี้
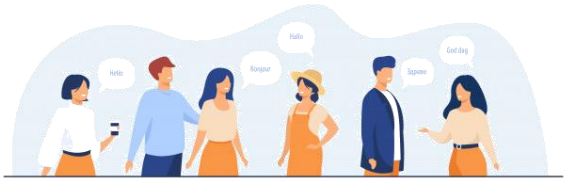
๑. พูดจาไพเราะ
๒. ไม่แย่งกันพูด
๓. พูดด้วยคำสุภาพไม่หยาบคาย
๔. พูดด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล
๕. ไม่พูดแทรกจังหวะผู้อื่น
๖. พูดด้วยหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส
๗. ใช้ความดังของเสียงให้พอเหมาะ ไม่เสียงเบาหรือดังเกินไป
๘. ไม่พูดนินทาว่าร้ายผู้อื่น
๙. เปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามหรือแสดงความคิดเห็น